

K/5123 31-08-2016

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
BROJ: 11 0 U 019062 16 U
Dana, 25.08.2016. godine

Okružni sud u Banjaluci, sudija Sanja Stefanović, kao sudiji pojedinac, uz učešće Dragane Vučić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženje građana „Borba protiv korupcije u BiH“ – Transparency International Bosne i Hercegovine, Gajeva broj 2, Banja Luka, zastupan po Srđanu Blagovčaninu, predsjedavajućem Odbora direktora (u daljem tekstu: tužilac), protiv Ministarstva uprave i lokalne samouprave Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), rješavajući po zahtjevu tužioca za izvršenje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016602 15 U U od 22.02.2015. godine, u predmetu izvršavanja sudske odluke, dana 25.08.2016. godine, donio je

R J E Š E N J E

Odbija se zahtjev tužioca, kojim traži da sud, u izvršenju presude broj 11 0 U 016602 15 U od 22.02.2016. godine, donese novi upravni akt.

O b r a z l o ž e n j e

Ovaj sud je presudom broj 11 0 U 016602 15 U od 22.02.2016. godine, uvažio tužbu tužioca i poništio rješenje broj 10.4-053-5-26/15 od 15.04.2015. godine, Ministarstva uprave i lokalne samouprave Republike Srpske, kojim je tuženi, u postupku koji se vodio po zahtjevu tužioca za slobodu pristupa informacijama, odgovorio tužiocu da su njegovi žalbeni navodi, izjavljeni protiv obavještenja tuženog, broj 10.04-053-5-26/15 od 19.03.2015. godine, neosnovani.

Dana, 04.07.2016. godine, tužilac je ovom sudu podnio zahtjev za donošenje upravnog akta, po navedenoj presudi, sa tvrdnjom da tuženi nije postupio po članu 50. Zakona o upravnim sporovima (“Službeni glasnik Republike Srpske”, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS) u izvršenju navedene presude, u roku od 30 dana. Tužilac navodi da je, dana 02.06.2016. godine, uputio zahtjev tuženom za donošenje upravnog akta, u skladu sa članom 50. ZUS-a. Dopisom tuženog od 07.06.2016. godine, tužilac je obaviješten da tuženi smatra da nije nadležan da odlučuje po njegovoj žalbi, a što proizlazi i iz presude suda koja je prethodno pomenuta. Dalje je tuženi obavijestio tužioca da je, dana 18.03.2016. godine, Ombudsmanu za ljudska prava Bosne i Hercegovine uputio spis predmeta da bi taj organ kao nadležni organ, odlučio po žalbi, pa je aktom Ombudsmana, broj Ž-BL-05-183/16 od 17.05.2016. godine, obaviješten da je u ovom predmetu odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske presuda Okružnog suda ukinuta, predmet vraćen na ponovni postupak i stavljen u plan rješavanja. Tužilac smatra da tuženi nije postupio u skladu sa članom 50. ZUS-a, te takođe smatra da tuženi nije trebao prosljeđivati spis Instituciji ombudsmana za ljudska prava. Takođe je, po stavu tužioca, nejasno ko je obavijestio Instituciju ombudsmana da je Vrhovni sud ukinuo pomenutu presudu Okružnog suda, kada niko nije izjavljivao vanredna pravna sredstva. Predlaže da sud postupi po proceduri propisanoj u članu 52. ZUS-a, te u skladu sa članom 65. istog zakona i izda prekršajni nalog u skladu sa tim članom.

Na traženje suda, tuženi je dostavio obavještenje u kojem je naveo da je predmetnom presudom bio obavezan da prvo utvrdi da li je nadležan da odlučuje o žalbi izjavljenoj protiv

obavještenja od 19.03.2015. godine, te ukoliko utvrdi da nije prosljedi spis nadležnom organu. Postupajući po ovom nalogu suda, tuženi je utvrdio da nije nadležan da odlučuje po predmetnoj žalbi, posebno uvažavajući pravno shvatanje suda i primjedbe u pogledu dvostepenosti rješavanja, te je predmet prosljedio Ombudsmanu za ljudska prava Bosne i Hercegovine, smatrajući ovaj organ nadležnim u skladu sa predmetnim zakonom. Dana 03.06.2016. godine, tuženi je zaprimio akt Ombudsmana za ljudska prava kojim je obavješten da je pomenuta presuda Okružnog suda ukinuta, predmet vraćen na ponovni postupak i stavljen u plan rješavanja, a u prilog obavještenja tuženi je dostavio akt Ombudsmana za ljudska prava, broj Ž-BL-05-183/16 od 17.05.2016. godine, pa je ovaj sud i ostvario uvid u isti. Tuženi dalje navodi da je u svemu postupio po nalogu suda iz predmetne presude, te da je istu izvršio.

Odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 52. ZUS propisano je da ako nadležni organ, poslije poništavanja upravnog akta ne donese novi upravni akt u propisanom roku, ili akt u izvršenju presude donese na osnovu člana 31. stava 4. tog zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donošenje takvog akta, pa ako nadležni organ ne donese akt ni za 15 dana od tog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od suda, koji je donio presudu.

Stavom 2. člana 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 20/1) propisano je da ako se odobri pristup informaciji djelimično ili u cjelini, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva, a stavom 3. propisana je procedura u slučaju odbijanja pristupa informaciji, bilo djelimično ili cijelom informaciji, a koja procedura propisuje i upućivanje podnosioca zahtjeva na pravo da se obrati Ombudsmanu za ljudska prava Bosne i Hercegovine, o čemu je tužilac i bio obavješten od strane tuženog, obavještenjem od 19.03.2015. godine. Dakle, shodno Zakonu o slobodi pristupa informacijama, tužilac je bio upućen da se obrati Ombudsmanu za ljudska prava, a što on nije učinio.

Sud napominje da, u situaciji kada protiv akta nije dozvoljena žalba, kao što je slučaj u konkretnoj upravnoj stvari, a s obzirom na status organa od kojeg je zahtjevana informacija, tuženi je imao mogućnost da se, shodno članu 14. stav 3. tačka b), obrati Ombudsmanu za ljudska prava, o čemu je bio uredno obavješten od strane tuženog, pa i nije bila obaveza tuženog da spis po žalbi prosljeđuje Ombudsmanu, ali s obzirom na upute ovog suda date u u presudi broj 11 0 U 016602 15 U U od 22.02.2015. godine, sud prihvata pomenuto postupanje tuženog kao postupanje kojim je izvršena presuda Okružnog suda u Banjaluci, od 22.02.2015. godine. Takođe, tužilac u zahtjevu postavlja pitanje na koji način je Institucija ombudsmana obavještena da je presuda Okružnog suda u Banjaluci od 22.02.2016. godine ukinuta presudom Vrhovnog suda Republike Srpske, ali ovaj sud o tome ne može dati razloge, posebno što je uvidom u dopis Institucije ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine, od 17.05.2016. godine, utvrdio da je ovakvu informaciju tuženom prosljediła upravo ta Institucija.

Takođe, sud napominje da je dana 07.06.2016. godine, tuženi uputio tužiocu obavijest, u kojoj ga je obavijestio o svojim stavovima i postupcima, te naznačio da se tužilac za dalje postupanje u ovom predmetu može obratiti Ombudsmanu za ljudska prava Bosne i Hercegovine, na adresi Gajeva broj 2, a što tuženi nije učinio.

S obzirom na navedeno nisu ispunjeni uslovi propisani odredbom člana 52. ZUS-a da sud donese novi upravni akt u ovom predmetu.

Zapisničar
Dragana Vučić

Sudija
Sanja Stefanović

Pravna pouka: Protiv ovog rješenja može se izjaviti zahtjev za vanredno preispitivanje odluke suda Vrhovnom sudu Republike Srpske, u roku od 30 dana, od dana otkrivanja, od

